

ИЗВЕШТАЈ О ПОДОБНОСТИ СПЕЦИЈАЛИСТИЧКОГ РАДА ЗА ОДБРАНУ

Веће одсека специјалистичких студија Високе школе струковних студија за васпитаче у Шапцу, на својој седници од 27. 6. 2018. године, одобрило је тему „Ставови васпитача о континуираном, неформалном усавршавању у физичком васпитању”, Јелене Новаковић, именovalo др Саву Максимовића за ментора, и такође, именovalo је Комисију за оцену и јавну одбрану специјалистичког рада – смер физичко васпитање.

Комисија је именована у следећем саставу:

Др Сава Максимовић, професор струковних студија за ужу област Физичка култура и педагошке науке (предмети: Ритмика и плес, Физичко васпитање – активности у природи, Методика физичког васпитања I, Методика физичког васпитања II, Антропомоторика предшколског детета, Физичко оспособљавање предшколског детета, Дечји развој кроз игру и Дечје изражавање покретом уз музику), ментор;

Др Анђелка Лазић, професор струковних студија за ужу област Филолошке науке-језик и књижевност (предмети: Савремени српски језик, Сценска уметност, Методика развоја говора I, Драмска радионица у вртићу), председник/члан;

Др Љиљана Станков, професор струковних студија за ужу област Педагогија (предмети: Методологија педагошких истраживања, Методика васпитно-образовног рада II, Методика упознавања околине II, Предшколско дете у природној и друштвеној средини, Истраживачки студијски рад), председник/члан.

Преглед специјалистичког рада:

Специјалистички рад има 39 страница. Од тога 36 странице односе се на основни текст, две странице садржаја и једна литературе (9 библиографских јединица). Рад садржи 13 табела и 12 графика, који употпуњују садржај реализованог експеримента.

На једној страници **увода** кандидат говори о томе да образовање и усавршавање сваког појединца представља један од основних стубова на којима почива читава заједница, односно друштво, свет. Наводи се да је већ одавно свима постало јасно да без образовања и континуираног – сталног усавршавања нема ни друштвеног напретка. Потреба за сталним усавршавањем постала је велика у свим сегментима рада, па и у просвети. У васпитно – образовном раду са децом предшколског узраста, један од најважнијих аспеката јесте физички развој детета. Деца расту, другачије живе и брже се развијају, те је потребно примењивати физичко васпитање у складу са њиховим

способностима, искуством и вештинама. Васпитач мора свакодневно да буде упућен у евентуалне промене које се дешавају у друштву, односно шта је најбоље за дете. Данас се све чешће говори о потреби усавршавања и допуне знања и вештина васпитача изван формалних, образовних институција па се у том смислу говори о континуираном неформалном усавршавању.

Предмет истраживања: предмет рада јесте професионално усавршавање васпитача у области физичког васпитања. Уже посматрано, предмет рада јесте континуирано и неформално усавршавање у физичком васпитању.

Циљ истраживања: циљ рада јесте утврдити ставове васпитача о континуираном, неформалном усавршавању у физичком васпитању.

У складу са предметом и циљем истраживања дефинисани су следећи **задачи:**

1. Испитати ставове васпитача о континуираном, неформалном усавршавању;
2. Утврдити на који начин васпитачи учествују у континуираном, неформалном усавршавању.

Узорак испитаника – узорак испитаника сачињава 34 васпитача из Предшколске установе “УБ”.

Узорак мерних инструмената:

За потребе истраживања конструисан је упитник са петостепеном скалом Ликертовог типа. Упитник ће послужити за утврђивање ставова васпитача.

Опис инструмената и техника мерења – у истраживању је коришћена техника анкетирања, а инструмент упитник. Упитник садржи 12 тврдњи које се односе на ставове васпитача према континуираном, неформалном усавршавању у физичком васпитању. Сваки одговор испитаника се бодује на одговарајући начин, а онда се сабирањем бодова за сваку тврдњу добија укупан скор који изражава став испитаника, у одређеној мери позитиван или негативан према објекту става.

Методе – у раду доминира емпиријско – трансверзална метода истраживања.

Начин обраде података – обрада података обухватила је фреквенцију појаве и процентни рачун. Ради бољег увида, резултати су приказани табеларно и графички.

Теоријски приступ проблему и дефинисање основних појмова кандидат је обрадио кроз следеће поглавље „Ставови“, „Неформално усавршавање“, „Физичко васпитање деце“, „Интернет као вид неформалног усавршавања“, „Неформално усавршавање у мислима великана“.

Хипотезе истраживања – на основу циља и задатака истраживања, формулисана је следећа хипотеза:

“Може се претпоставити да ће већина васпитача имати позитиван став о неформалном, континуираном усавршавању у физичком васпитању“.

Интерпретација и анализа резултата:

„Добровољно учествујем у активностима ван институцијског стручног усавршавања у којима стичем знања и вештине у области физичког васпитања“ – резултати показују да се 15 васпитача (44,1%) у потпуности слаже са овом тврдњом, 13 васпитача (38,2%) се слаже, пет васпитача (14,7%) није сигурно, док се један васпитач (2,9%) не слаже. Увиђа се да су њихови ставови високо позитивни. Од 34 васпитача, чак 28 њих (82,3%) одговорило је позитивно.

„Континуирано, неформално усавршавање доприноси мом активнијем учешћу у унапређивању васпитно – образовног рада у области физичког васпитања“ – подаци добијени истраживањем указују да се 15 васпитача (44,1%) у потпуности слаже. Са овом тврдњом се слаже 16 васпитача (47%). Њих троје (8,8%) није сигурно. Велика већина васпитача (91,1%) сматра да континуирано, неформално усавршавање доприноси њиховом активнијем учешћу у унапређивању васпитно – образовног рада у области физичког васпитања.

„Захваљујући континуираном, неформалном усавршавању мој рад у области физичког васпитања је квалитетнији“ – у потпуности је сагласно 14 васпитача (41,1%), а сагласно је 17 васпитача (50%). Три васпитача (8,8%) је неодлучно по овом питању. Висок проценат позитивно оцењених ставова (91,1%) говори у прилог чињеници да васпитачи заиста сматрају да је на основу континуираног, неформалног усавршавања њихов рад у области физичког васпитања квалитетнији.

„Често користим интернет као вид континуираног, неформалног усавршавања у области физичког васпитања“ – ставови по овом питању су разнолики. Само један васпитач (2,9%) одговорио је да се не слаже са овом тврдњом. Шест васпитача (17,6%) није сигурно. Велики број васпитача (79,4%) слаже се са овом тврдњом. Њих 17 (50%) се слаже, а 10 васпитача (29,4%) у потпуности се слаже поводом ове констатације. С'обзиром да је данашње време „време интернета“, све информације су нам доступне на длану, и путем интернета васпитачи могу неформално да се усавршавају.

„Путем интернета се усавршавам код куће или у вртићу, у време када то сам/сама одаберем“ – у потпуности се слаже 11 васпитача (32,3%). Слаже се 13 васпитача (38,2%). Девет васпитача (26,4%) није сигурно, док се један васпитач (2,9%) не слаже са овом тврдњом.

„Интернет ми помаже да се упознајем са новом литературом која се односи на физичко васпитање“ – девет васпитача (26,4%) се потпуно слаже. Нешто мање од половине 14 васпитача (41,1%) се слаже. Један васпитач (2,9%) се не слаже, а 10 васпитача (29,4%) није сигурно. Још једна ставка везана з аинтернет ако вид неформалног

усавршавања, где се у овом случају односи на саму литературу коју васпитачи могу пронаћи и користити, а везано за област физичког васпитања.

„Редовно одлазим на семинаре из области физичког васпитања“ – потпуно се слаже 13 васпитача (38,2%). По девет васпитача (26,4%) се слаже и није сигурно. Два васпитача (5,8%) се не слаже, а један васпитача (2,9%) уопште не присуствује семинарима из ове области. Семинари се често организују према потреби самих васпитача. Други градови, односно установе, позивају васпитаче из других установа да присуствују семинарима тако да се на тај начин остварује добра сарадња која помаже у размени знања и искустава.

„Семинари за мене представљају вид континуираног, неформалног усавршавања јер на тај начин постојећа знања повезујем са новим знањем и искуством у области физичког васпитања“ – са овом тврдњом слаже се 33 васпитача, од тога 19 потпуно (55,8%) и 14 се слаже. Један васпитач (2,9%) није сигуран.

„Редовно присуствујем радионицама за васпитаче, где анализирамо одређене проблеме васпитно – образовног рада, нпр. све већа пасовност деце“ – у потпуности се слаже 16 васпитача (47%). Са овим ставом се слаже 11 васпитача (32,3%). Пет васпитача (14,7%) је неодлучно по овом питању. По један васпитач (2,9%) се не слаже и уопште се не слаже са овом тврдњом. Да васпитачи редовно учествују у радионицама организованих у циљу побољшања физичке активности код деце, говоре добијени резултати. Скоро 80% има позитивно изнетих ставова васпитача.

„Водим стручне разговоре са наставницима или професорима физичког васпитања што доприноси мом континуираном, неформалном усавршавању у области физичког васпитања“ – 10 васпитача (29,4%) потпуно се слаже. Са овим ставом слаже се 12 васпитача (35,2%). По шест васпитача (17,6%) се не слаже и није сигурно. Да би васпитач био успешан у самој реализацији и примени физичких активности са децом предшколског узраста, било би пожељно да се посаветује са стручним лицима која се баве областима физичког васпитања.

„Стручни активи се организују у циљу унапређивања знања, способности и вештина васпитача“ – у потпуности се слаже 12 васпитача (35,2%). Слаже се 20 васпитача (58,8%), док два васпитача (5,8%) је није сигурно. Изузетно висок проценат васпитача (94%) слаже се са тврдњом да се стручни активи организују како би васпитачи унапредили своје вештине и знања из области физичког васпитања.

„На активима васпитача често предлагем нове теме везане за васпитно – образовни рад у области физичког васпитања“ – са овом тврдњом слаже се 25 васпитача (73,5%), шест васпитача (17,6%) није сигурно, док се три васпитача (8,8%) не слаже са изнетом тврдњом.

Закључак:

На основу добијених резултата и анализе истих, може се са великом дозом сигурности констатовати, да је хипотеза: “Може се претпоставити да ће већина васпитача

имати позитиван став о неформалном, континуираном усавршавању у физичком васпитању”, потврђена.

То значи да континуирано, неформално усавршавање доприноси бољем учењу, усвајању знања, усавршавању вештина и способности. Васпитачи су тога свесни, те се на овај начин свакодневно усавршавају.

Предлог:

На основу укупне оцене специјалистичког рада, односно увида у резултате истраживања, начина како су ти резултати интерпретирани, као и практичну применљивост, стручне зрелости кандидата, Комисија за оцену и јавну одбрану специјалистичког рада – смер физичко васпитање Јелене Новаковић, под насловом Ставови васпитача о континуираном, неформалном усавршавању у физичком васпитању, једногласно се сложила да се рад одобри кандидату за одбрану.

У Шапцу, 1. јули 2018. године

Комисија:

.....
Др Сава Максимовић, ментор

.....
Др Анђелка Лазић, председник/члан

.....
Др Љиљана Станков, председник/члан